

тж благодать съ единъ образъ, който да бжде съгласенъ съ негово-то правосѣдіе, и съ святость-тж на законъ-тъ му, и съ изпълненіе на заплашанія-та, които ся съдържавать въ слово-то му.

Божія-та премѣдрость свѣти въ всички-ты му дѣла; но на никое друго мѣсто, тя не ся вижда толкова ясно, колкото въ Христовъ-тъ кръсть. Колко е чудна тая наредба, която за человекско-то спасеніе привожда въ съгласіе милость-тж на Всевышній-тъ съ правосѣдіе-то му! Наредба, споредъ която *милость и истина ся срѣщнахж, правда и миръ ся цѣлувахж* (Ис. 85; 10). Ако Богъ бѣше наказалъ грѣшникъ-тъ съ всичкж-тж строгость на законъ-тъ, то гдѣ щѣше да му остане милость-та? Ако ли бѣше го простилъ безъ да ся удовлетвори законъ-тъ му, то гдѣ му остана правосѣдіе-то? Въ кръсть-тъ Христовъ ся види прочее какъ Милость-та и Правосѣдіе-то сж равно прославены и възвышены. Премѣдрость-та свѣти въ него съ всичко-то си сіяніе. Той *направи своиж-тж благодать да преизобилова на насъ съ всичкж-тж премѣдрость и разумъ*, както говори Св. Павелъ (Еф. 1; 8).

Истый Апостолъ дума, че Богъ предложи Исуса Христа да бжде умиловителна жертва чрезъ вѣрж-тж въ кръвь-тж му, за да яви Правосѣдіе-то си, — правосѣдіе-то, което безъ друго изыскува наказаніе-то на грѣхъ-тъ. Така прочее съвършенство-то Божіе